

PRZEWIĘDŁY (1) *part praet act*

e jasne.

sg m A przewiędły. ◇ [pl G przewiędłych. ◇ A subst przewiędł(e).]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) s.v. przewiędnąć.

Który trochę zwiędł, stracił świeżość; semivietus Cn: weźmi naprzód z głowy Nąpoły iuż przewiędły wieniec fiiółkowy. KochFr 110; [łłufza zbierać roždze dębowe [...]/ á ku pożywieniu dobytká przewiędłená žimę záchowác. Cresc 1571 38, 340 (Linde)].

Synonimy: omdląły, zsląbiały, zwiędły, zwiotszały.

Cf PRZEWIĘDNAĆ

KO